

forlange noget mere bekedent i Retning af Duster om at bekræfte og kontrollere Virksomheden. Nu siger det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau), at han vil helst have det indrettet saaledes, at det blev Fællesforeningerne, som i mange Maader falde sammen med de Foreninger, der skulle kontrolleres, som skulde foreslaa, hvem Ministeriet skal bruge. Jeg tror ikke, at det er nogen rigtig Anstuelse. Det forekommer mig, at den Vej, vi hidtil ere gaaede, er den rette. Vi benytte dels Medlemmer af Statsdyrskuekommissionen, dels Statskonsulenter, og det forekommer mig, at for saa vidt de ikke kunne overkomme Arbejdet, vil det for Ministeren være naturligere at sige til Statsdyrskuekommissionen: Gør mig Forslag til andre, end det er at henvende sig til Fællesforeningerne, der staa, om jeg saa maa sige, nærmest som Repræsentanter for dem, som skulle kontrolleres, medens Statsdyrskuekommissionen nærmest kan siges at repræsentere den, som skal kontrollere, nemlig Ministeren, da den er udmeldt af ham. Det er noget, vi nok komme ud over; men jeg maa accentuere, at det synes mig naturligt, at man gaar den Vej, naar man ønsker, at Ministeren virkelig skal have Udgang til at følge med Virksomheden, og mere er der ikke Tale om, ingen forbyder Foreningen at udnævne 8 andre Medlemmer af Kommissionen, naar de blot lade Statsdyrskuekommissionen delegere en. Men det komme vi nok ud over. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (O. Scavenius) vil have, at næste Gang, Husdyrloven skal revideres, maa der ikke benyttes saa vage Udtryk som nu; Forholdet skulde præciseres mere; det har jeg ikke noget imod. Det var, som om det ærede Medlem talte paa Ministerens Begne af Statshensyn i Medhold med Ministeren, medens ellers Bestræbelserne fra Landbrugets Side gaa ud paa at faa Udtrykkene Sløffede saa meget som muligt, for at deres Myndighed kan blive saa stor som muligt og den kontrollerende Myndighed saa lille som muligt. Vil man slyde den kontrollerende Myndighed mere frem, skal jeg ikke have noget derimod, det følger af sig selv. Man er jo ogsaa kommet ind paa flere specielle Spørgsmaal — for Resten ogsaa paa Konsulentspørgsmaalet; der har stor almindelig Betydning, men jeg erindrer et specielt Spørgsmaal deriblandt, det er om en Statshyngsteskuekommission for Sjælland, som jeg ikke ret har lyst til at udtale mig om her. Jeg skulde tro, at der ikke ret vel kan siges noget imod, om vedkommende Kommission deler sig i Sektioner, naar det sker under samme Formandskab. Det tende vi godt fra andre Steder, der kan jo være

en Bedømmelseskommission, som ikke kan overkomme Arbejdet, og saa ved jeg ikke rettere end, at den maa fortære sig noget, i hvert Fald for Detailarbejds Bedømmende, Ledelsen maa sikkert være den samme, saa jeg henstiller, om det ikke er en Vej, man kan vælge, uden at Ministeren behøver at medvirke stærkt i dette Forhold. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) mente, at man skal være lempelig med Hensyn til Tilbagebetalingen af Understøttelser. Naar Foreningen opløses, skal der tilbagebetales; men ikke, naar Foreningen anskaffer sig et andet Dyr eller endog et ringere Dyr; men derved kommer man jo til at præmiere ringere Dyr, og det bør man ikke.

Det store Spørgsmaal om Konsulenter have næsten alle Talere berørt. Der er her nogen Misforstaaelse til Stede, for det første den store Misforstaaelse, at de ærede Medlemmer, som ønskede at røre ved dette Spørgsmaal, skulde have rørt ved det i Fjor, da Folketinget enstemmig med Ordføreren i Spidsen vedtog, at Regeringen skal overtage den Kontrol med Konsulenterne, som nu er i værkst. Jeg vil kun sige dertil: Hvorfor har man ikke sagt det i Fjor, som man nu udtaler. Hvad Realiteten angaar, er det en bekedent Kontrol, der føres, man maatte have særligt Apparat for at gøre mere. Nu er det en stor Misforstaaelse, at det, man kalder Konsulentkontor, skulde have ret meget at gøre med Landbrugsforeningskonsulenter. Det har ikke noget at gøre med disse, nej, det er Statskonsulenterne, det vedkommer, blandt andet ogsaa de Konsulenter, vi have i Storbritannien. Det er det, som særligt beskæftiger Konsulentkontoret, og i den Retning har det ret betydeligt at gøre. For de private Konsulenter staa der her i Lovforslaget i § 2 næstsidste Stykke at læse, hvilke Betingelser der ere stillede; der staa der: „Det under o opførte Tilskud til Vønning af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug anvendes til Understøttelse af Foreningerne med indtil to Tredjedele af den aarlige Vønning, som den paagældende opbevarer af Foreningen som Konsulent osv.“ Dermed er Ministeren færdig med Foreningskonsulenterne. Foreningerne antage dem selv, og de skulle ikke approberes, men ganske sikkert er det, at det Bidrag, som sker til deres Vønning, sker alene til dem i Egenstaa af Konsulenter, og for saa vidt Foreningen tillægger dem en anden Funktion som Sekretærer eller Forretningsførere, maa det Forhold skarpt adskilles fra Konsulentvirksomheden, og Statens Tilskud kan aldeles ikke benyttes deril. Der er altsaa en stor Misforstaaelse til Stede, en